

In liefdevolle herinnering aan

Anna Geertruida Hofstede-Abelen

* 17-01-1924 te Zandberg

† 12-05-2015 te Erica

echtgenote van

Johannes Wilhelmus Hofstede † 05-10-2005

Moeder werd geboren als 2e kind van Jan Abelen en Siene Wijnands te Zandberg. Dit boerengezin bestond uit 11 kinderen. Dat betekende hard werken op de boerderij en ook moeder moest haar steentje bijdragen. Alhoewel ze goed kon leren moest ze na de lagere school dagelijks als "knechtje" met haar vader mee naar het land.

Daar had ze dierbare herinneringen aan die ze met het vorderen van haar leeftijd vaak memoreerde. Het was zwaar maar waardevol vanwege de hechte band die ze erdoor kreeg met haar vader. Toen ze 15 jaar was verhuisden ze van Bargercompascuum naar Erica. Moeder kreeg de taak paard en wagen te verhuizen en dat was geen eenvoudige klus. Maar het was de opdracht en daaraan voldeed ze. Ook na een lange dag werken op het land was er na het avondeten nog genoeg te doen in het gezin. En als men dan kon gaan zitten dan werd er gebreed. Moeder was gewend om altijd nuttig bezig te zijn. En dat is altijd zo gebleven. Zelfs tot aan haar overlijden had ze nog een een breiwerk op haar pennen.

In Erica leerde ze in 1943 vader kennen. Ze trouwden op 21 november 1950. Samen kregen ze 6 kinderen. Het was voor hen een groot geluk. En voor moeder kreeg het leven daardoor een andere invulling. Het moederschap was haar op het lijf geschreven en gaf veel voldoening. Haar gezin kwam op de eerste plaats altijd en overal. Het Katholieke geloof was het uitgangspunt en steun. De liefde tussen onze ouders een

stabiele basis. Toch was het nog altijd hard werken maar ook werd er tijd vrij gemaakt om te genieten van kinderen en familie. En nog weer later uitstapjes en vakanties.

Moeder werd lid van een zang- en een wandelclub en met vader maakte ze lange fietstochten. Verder was ze erg trots op al haar klein- en achterkleinkinderen. Tot op het laatst was ze attent om je te verrassen bij verjaardag of speciale gelegenheid. De volgeschreven kaart was altijd persoonlijk en liefdevol.

Moeder heeft in haar lange leven veel verlies moeten ervaren. Het grootste verlies was het overlijden van vader. Ze kreeg veel steun van iedereen waarvoor ze heel dankbaar was. Maar ze bedacht ook zelf een uitlaadklep. Ze begon te schrijven in een dagboek. 7 boeken heeft ze vol geschreven met alle dagelijkse gebeurtenissen, ervaringen, gedachtes en gevoelens. Langzamerhand heeft ze het een plek kunnen geven. Na verloop van tijd ging ze ook op een andere manier schrijven meer over historie en geschiedenis. Of ze schreef gedichten. Zelfs de laatste zaterdag van haar leven heeft ze nog in haar keurige handschrift zitten schrijven.

Moeder's gezondheid werd de laatste jaren geleidelijk minder. Telkens weer een beetje minder kunnen en telkens weer de moed hebben om het er "het beste" van te maken. Een hele kunst maar het lukte haar prima. Totdat enkele weken geleden de pijn aanvallen begonnen. De oorzaak was bekend maar geen behandeling meer mogelijk. Zondag 10 mei moederdag, moeder had nog èèn wens en dat was de ziekenzegening ontvangen temidden van haar kinderen. Toen dat had plaats gevonden kon ze zich overgeven aan dat wat ging komen.

Op dinsdag 12 mei om 13.10 uur is ze rustig ingeslapen.

Wij danken u voor uw medeleven.

Kinderen Hofstede